

מסורת הש"ס

- (א) ע"ג י"ג וי"ב ק"א.
- (ב) (לעיל ד' וי"ג).
- (ג) (גירסת ה"רש"י כמו שפירש בספיקא פ"י תוס').
- (ד) (פ"י תוס' לקט"ח ח' ד"ה אהרן אומר וי"ג.)
- (ה) (ו' נבדקת טו' וי"ג).
- (ו) (לעיל ה' ט' וי"ב קו"ג).
- (ז) (לקט"ח ט' ט' וי"ג).
- (ח) (לקט"ח ט' ט' וי"ג).
- (ט) (לקט"ח ט' ט' וי"ג).

מוסף רש"י

כבינטי. נוסק"א בלע"י: וי"א כ"ב מנה. כן הימה שזה: סקנדס אטס. קללה היא כלומר לא יעלו על לב ולא יזכרו צבית המדרש לרציה לפי שרשעים היו שהיו מקיימין קו"ט ככרס"ס ולר"א כלאס יענה ולא נלמד מהן רציה לפי שלא דקדקטו כהן א"ף הימה אומה זואה שמתוך שהיו רשעים לא הזכרו בנבמ"ד: **תנא קמא כר"א**. דלאמר שכיב מרע זכריא שיש הלך הולך כרננן ללא ככי דמי: ויש אומרים כרננן. דדברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמי ואפי' לא מת משלח נמי יתנו לירוש' מתקבל כל זמן שלא חזר משלח מדכריו: **כר"א**. מדתלו טעמא צביהה הא אס לא מת יתורו לו: **מספקא לכו**. אי כר"א אי כרננן והיכא דמית נמי מספקא לכו אי מזה לקיים דברי המת או לא: **פני**. צמלתיה דר"ש יחזרו למשלח ולא תמני לירוש' משלח דבלא מת עסקינן:

הדרן עלך המביא קמא

המביא. בפני נתחם חזיו. אחד

מן העדים: א' אומר **בפני נכתב ואחד אומר כו' פסול**. אי כשהגט יוצא מתחת ידי האחד שהוא מביאו ואין חזיו שליח בהבאתו משום הכי פסול לגשילא אלכריכו רבנן למימריהו לתרייהו. ולמלאן דמוקי לה נמי בגמ"ס בנשניס שזוחים אפי"ה פסול כיון דחד הוא דליכא אחתימה ויחיה לא מסהדי אכתיבה אחי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד **אחד כדלמתי' כפ"ק** (לעיל ד' ג.) **שניס אומרים בפנינו נכתב ואחד**. שלישי אומר כו' נמי פסול משום האי טעמא: **ור' יהודה מכשיר**. דכיון דמגרינן לאסקודי נמי אכתיבה או הוא או אחר נון לא אחי לאחלופי. ובגמ"ס אמרין דמלוק היה ר' יהודה אף בראשונה לאחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נתחם: א' אומר בפני נכתב ושניס אומרים בפנינו נתחם כשר. בגמ"ס מפרש לה: **גמ"ל שיעה אהת**. שיעה ראשונה שנה שס האיש והאשה והזמן: **אחד רב הסדא כו'**. לאו לפרושי ממני' אחא ולאוקומי ממני' כהכי אלא סברא דידיה מוסקי ואמר רבוחא דאפי' שניס מן השוק מעידין העיד השליח עליו פסול: **קיום סגט**. היינו עדים מעידין על חותם העדים: **סקנא חכמים**. עדות השליח שהאמינוהו חכמים כשניס: **מי איכא מירי דאילו אחד חד כשר**. אס מכירס כשר ואפילו לא אחד בפני נתחם דהכי אמרין כפ"ק (לעיל ד' ג.) **דכי אמר יודע אני נמי מהימנ ששמתא קמייחא:** הוא

המביא גמ פרק ראשון גיטין

טו.

עין משפט
גר מצוה

צג א מ"י פ"ד מ"ה' וזכיה ה"ל ה' טע"ז ח"ת ס' רנב טע"ז: א ב מ"י פ"ו תהלת גיטין ה"ל פ"ו סגמ עשן ג טע"ז איש"ט ס' קמב ספ"י טו: ב ג מ"י ט"ס ה"ל טו טע"ז ט"ס ספ"י טו: ג ד ה מ"י ט"ס ה"ל י"ג טע"ז ט"ס ספ"י טו: ד ו מ"י ט"ס ה"ל י"ג טע"ז ט"ס ספ"י טו:

ורכ"י יהודה הנשיא כו' כר"א והיכא דמת אמרין מצוה לקיים כו'. פירוש היכא דמת נומן קודם שמת המקבל אבל דברי שכיב מרע כמסורין דמו אפילו מת מקבל ברישא דפירשתי לעיל: לפי שלא נזכרו שיהיה נשאל קצתו שמת חסר התנא מדכריו והיה לו לשנוא אמר ר"ש הנשאל אומר ופשיט מרד יוסף דמי עדין מצעי הנשיא אומר או דקאמר משמיה דנשיא דשמא לישנא דכרימא נקט רב יוסף ומלוי שמתא שונה כענין זה בצ"ק (דף ל"ט:) ר' יעקב משלח חזי נוק ופריך ר' יעקב מאי ענדמיה:

הדרן עלך המביא קמא

המביא. בפני נכתב כולו ובפני נתחם חזיו. בגמ"ל משמע דגרסי' ברישא בפני נתחם כולו בפני נכתב חזיו ותימה למ"ד לפי שאין עדים מציין לקיימו כיון דתנא בפני נכתב חזיו ונתחם כולו פסול כ"ש בפני נתחם חזיו ואומר ר"י דלאטרין דסד"א ליתכשר דחשיב טפי מכתב סופר ועד דליכא שני עדים חתומין אלא דליכא קיום אלא אכתיבה וחתומת עד אחד ועדיף מכפני נתחם כולו ונתחם חזיו דענין שיעד על עיקר כתיבה כדלמתי' בריש מביילתא (דף ג.) דלמא אחי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא: **א** כולו בקיום הגט כו'. לפי מה דכתיב למימר כפ"ק (לעיל דף ג.) גבי רב סהלא מלרין מאקטוספון לארדשיר דקסנר לפי שאין צקלין בשמה איכא למימר דכחא איירי בשניס מעידיס ור"י חתימת השני דעשה לשמה: **א** כולו בתקנת חכמים. קסנר דלא דייק השליח כל כך כשאין כל העדות מתקיימת על ידו וצ"ל סבר דמ"מ דייק שפיר: **ט"ז** איכא מירי דאי"ו מסיק צב"ויה דירבורא כשר. מה שפ"י נקוטטרס דלרנא חד כי אמר ידעמי כשר תימה מה עלה על דעתו של רבא לפסול כשמישעו אחד כיון דלא חייס לאחלופי כי ליכא אחר כהדיה כשר לפי שמעיד גם על הכתיבה וכ"ש כי איכא אחר כהדיה לכך נראה דפירשתי לעיל דידעמי כחד לא מהני אפי"ג דמעיד על הכתיבה והשתא אחי שפיר דכתיב רבא לפסול כהוא ואחר מעידין שמכירין חתימת השני משום אחלופי כמו שפסול כי ליכא חד כהדיה ור"י אשי פריך מי איכא מירי דאילו ואומר גם בפני נתחם כשר וכי איכא אחר כהדיה ומעידין שמיכירין חתימה נמי אין לפסולו דלא גרע אומר עדות משלח היה אומר נתחם חזיו כולו ובפני נתחם חזיו פסול פי' ע"א

גליון הש"ס

גמ"ל אביעא חזו ר"ש הנשיא. י"ג כחל טע"ז פ"ג דהכותב דף י"ג ע"ב דיה כגון א"י:

לענין רש"י

נושק"א. סיכה. סבבנה.

תוספות ר"ר (הבש"ח)

בראשונה פי' האי אומר בפני נכתב וא' אומר בפני נתחם כשר ובגמ"ל מפרש הא זה חכמי לי הא תנא ליה חזא ומנא תמבאי גט מסרינת ה"ס צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נתחם כו' מההיא ה"ה איתא צריך לכתוביה ואי לא אמר כשר קמ"ל דצריך ופסול: פי' אפי"ג דקרי"ל לפי שאין עדים מצוין לקיימו ולשמה לא חיישון ולכן תקנו שיאמר בפני נתחם כדי לקיים החתימה דאי אחי בעל לבסוף ומעיד שהוא כהתבאי אחי ומזוייף הוא לא שמתנין ביה הא אפ"ק לעיל דצריך שיאמר גם בפני נכתב ופסול על כל הכתיבה שנכתב לשמה גורה דלמא אחי לאחלופי בקיום שטרות כעלמא דכל קיום שטרות הוא כשני עדים והכא משום ציגורא איתחא הימנה רבנן לחד כבי תרי ודוקא היכא דהעיד ומי"ה פסול אם לא העיד כן על הכתיבה בין על הכתיבה בפני נכתב כולו ובפני נתחם חזיו בפני נכתב חזיו וכו' הי חזיו אילימא חזיו ראשון והא אי"ו אלעזר אפילו לא כתב בו אלא שיעה א' לשמה שוב אינו צריך פי' שיעה ראשונה שיש שם האיש והאשה והזמן אלא אמר רב אסי חזיו אחרון: בפני נכתב כולו ובפני נתחם חזיו פסול פי' ע"א

היה אומר השליח אני כפני נתחם דהכי אמרין כפ"ק (לעיל ד' ג.) **דכי אמר יודע אני נמי מהימנ ששמתא קמייחא:** הוא

מסיק איכה לכו"ה דיבורא איכא אחר כהדיה ומעידין שמיכירין חתימה נמי אין לפסולו דלא גרע אומר עדות משלח היה אומר נתחם חזיו כולו ובפני נתחם חזיו פסול פי' ע"א

וכיון שלא קיים כל החתימה פסול רבנן דכיון דלא שכיח שיותא חיישין דלמא אחי בעל ומעיד ומנא גט בטל ובניה פסודים הלכך לא תיעזב בו. אמר רב חסדא ואפי' שניס מעידי על חתימת די שני פסול מי"ט או כולו בקיום תנא או כולו בתקנת חכמים פי' האי תקינים בשני עדים כדרך קיום שטרות והעד האחד נתקיים בעדות השליח שהוא חתן חכמים והדימנה כבי תרי ובענין או כולו בתקנת חכמים או כולו בקיום שטרות: מתקיף (לה) רבא ומי איכא מירי דאילו אמר חד כשר והשתא

שהאמינוהו חכמים כשניס: מי איכא מירי דאילו אחד חד כשר. אס מכירס כשר ואפילו לא אחד בפני נתחם דהכי אמרין כפ"ק (לעיל ד' ג.) **דכי אמר יודע אני נמי מהימנ ששמתא קמייחא:** הוא